

Skaberen og Det Skabte!

SKABELSEN – EN POETISK VINKEL

”Skaberen har skabt det skabte. Vi – mennesker går på opdagelse i det skabte.”

Skaberens værk har altid været overvældende for menneskehedens historie, og det vil ingen ende tage. For menneskeheden har fået stillet alt til rådighed af skaberen selv i netop det skabte. Her tænker vi på det jordiske livs fornødenheder, såsom kost, logi, transport, helbred m.v.

Det kræver en dybere forståelse af et bestemt område for at gå på opdagelse i det skabte. For eksempel har menneske kroppen i sig selv været et område, man kunne gå på opdagelse i. Forskerne på netop dette område har i århundreder gjort opdagelser, men mangler den dag i dag stadigvæk at komme frem til en fuldkommen opdagelse. Selvom der til stadighed bliver forsket løs, mister millioner af mennesker verden over livet på grund af sygdomme, som ikke kan kureres.

De naturvidenskabelige beviser har haft en afgørende betydning for den udvikling, vi har gennemgået siden verden er blevet til. I gamle dage valgte videnskabsmænd (opfindere/opdagere) typisk længere tid på at gøre en opdagelse end det er tilfældet i dag. Det var de færreste, der var i stand til at kunne sætte sig ind i bevismaterialet på en opdagelse. Og ingen havde en jordisk chance for kunne modbevise de fejl og mangler, der var i bevismaterialet. Så længe det ikke stred imod og var en trussel imod de enevældige herskeres magt og vælde, kunne det i og for sig være ligegyldigt, om der var fejl og mangler. Der opstod af og til splid mellem videnskabsmændene og de argumenterede imod hinandens

bevismaterialer og derved fandt man frem til de mangler og fejl, som havde vagt splid i folks hjerner. For de vidste ikke, hvad de skulle tro på.

Med den mængde viden der er tilgængelig i dag er manglerne og fejlene i forskningskredse reduceret betydeligt i forhold til gamle dage og da antallet af mennesker med forstand på et specielt område er steget markant med tiden, har bevismaterialerne i naturvidenskaben givet forskerne ernæring til at gå endnu længere i deres forskning. Dette har bidraget stærkt til hidtil udset lyst og energi til at gøre endnu flere opdagelser, som ingen ende vil tage.

Det interessante i forskningen er nysgerrigheden, for det er netop den, der driver værket, når der skal forskes på et bestemt område. Den viden vi tilegner os i dag, gør os nysgerrige til at forske os frem til ny viden indenfor et givent område. Vi kan bruge oceaner af tid, midler og kræfter på at komme frem til noget nyt i skaberens værk. Når det langt om længe lykkedes os at gøre en opdagelse, er vi ret hurtige om at lægge navn til den. Selve opdagelsen er ikke skabt af os, men af Skaberen selv. For hele opdagelsen er blevet skabt i forvejen. Vi bruger det skabte til nye opdagelser, som har stor betydning for vores eksistens på jorden. Verdensberømte personligheder som Einstein, Da Vinci, Newton m.fl. er på ingen måder Skabere, men rettere opfindere af deres opdagelser. Alle disse opfindere har baseret deres opdagelser på fortidige opfinderes opdagelser, dvs. viden baseret på viden har gjort, at vi i dag er kommet så langt, som vi er. Og vi bliver nok aldrig færdige, da skaberen har skabt uendelige muligheder for os mennesker at gå på opdagelse i.

Livet er for kort til at bevæge sig i. I vid udstrækning kan det enkelte menneske kun bevæge sig i et mikroskopisk felt i skaberens værk. Vi er derfor fuldstændige afhængige af hinandens opdagelser. Og skulle man kigge på alle

opfinderes bidrag, så ville der uden tvivl være utrolig mange navne at forholde til. De eneste, husker vi, er dem, der er forblevet i menneskenes bevidsthed i århundreder. De skal med al respekt i den grad huskes og værdsættes, men bestemt ikke forgudes. For de har ikke skabt, men opdaget en opfindelse i skaberens værk baseret på deres ihærdige forskningsarbejde. Da der ingen tilfældigheder findes på denne jord, bør alle og enhver kunne tænke sig frem til eksistensen af en Skaber.

Skrevet af Adem Demir